

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

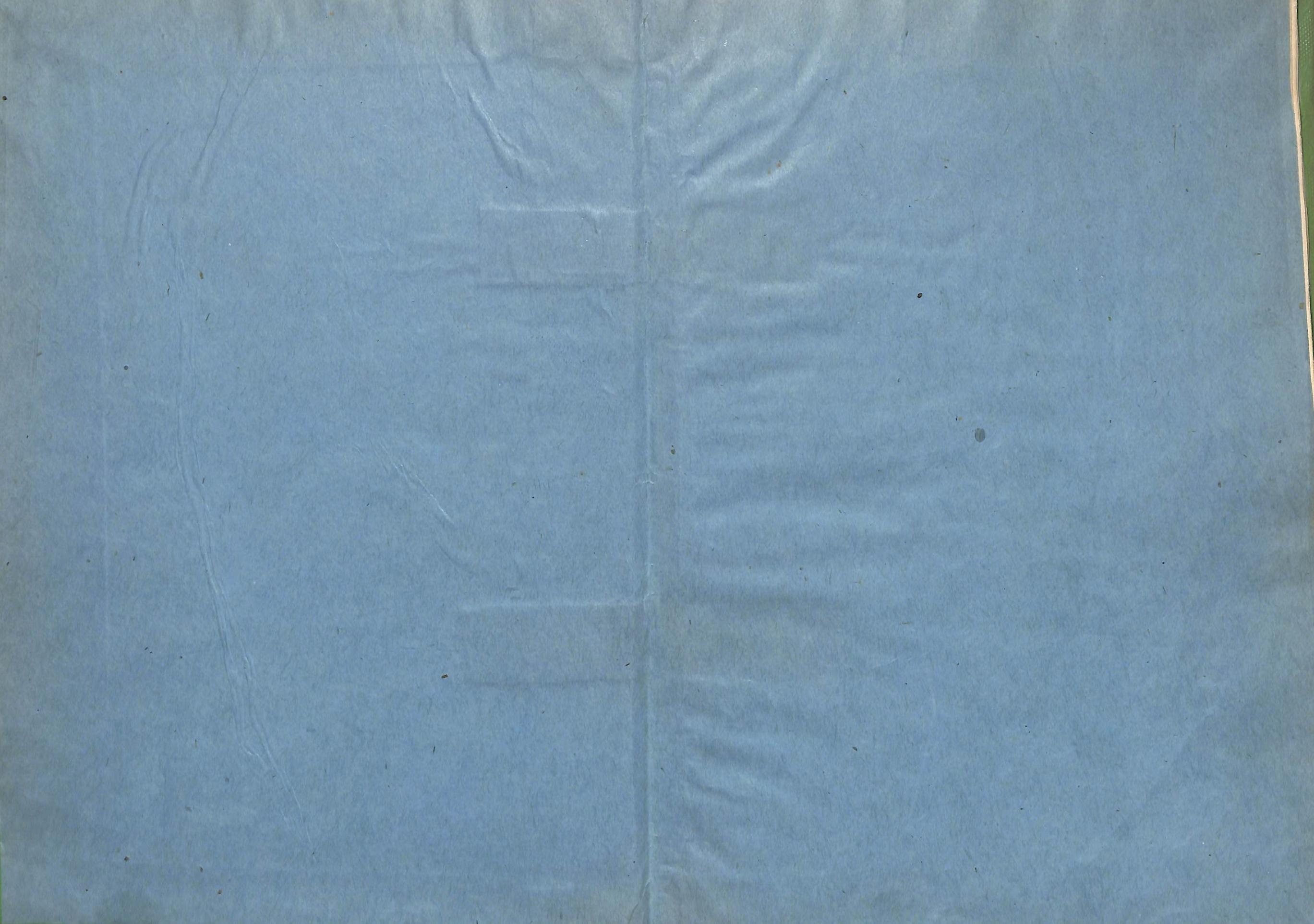
You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

338.96

4-29

17 FEB 2010

21 MAY 2013

31.888

33896
4-29 մ

Յանելուած «Ազգագրական Հանդիսի»

630
57-40

ԾՐԱԳԻՐ

25

ՏԵՂՑԱՎԱՐՄԱՆԻԹԵԱՆ

ՎԵՐԱԲԵՐԵԱԼ ՆԻԿԹԵՐ ՀԱԽԱԲԵԼՈՒ

ԿԱԶՄԵՑ

6. ԿԵՐՊ-ՄՈՒՐՉԵ

ԹԻՖԼԻՍ
ԱՐԱԳԱՇԻԴ Մ. ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆՑԻ
1904

106801

959
ԱՐ-Ֆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

Դозволено цензурою. Тифлисъ, 4 Февраля, 1904 года.

ԾՐԱԳԻՐ

ՏՆԱՅՆԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ

ՎԵՐԲԵՐԵԼ Ղ ՆԻՒԹԵՔ ՀԱՅԱՓԵԼՈՒ

ՆԵՐԱՃՈՒԹԻՒՆ

ԽՆՉ Է ՏՆԱՅՆԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ

Ի՞նչ պէտք է հասկանալ տնայնագործութիւն բառի տակ և
ո՞ր արհեստները պէտք է հաշուել տնայնագործական։ Ըստ երկոյ-
թին այդ շատ պարզ և աւելորդ հարց է թուում, բայց այդ բառը
ճիշտ հասկանալու և որոշ բացատրութիւն տալու համար եղել
են շատ վէճեր անցեալ դարու 60—70-կան թուականներին և մին-
չև հիմայ էլ, կարելի է ասել, վերջնականապէս չի վճռուած։
Շատ տնտեսագէտներ զանազան կերպ են բացատրում տնայնա-
գործութիւն բառը։ 1890 թ. Ռուսաստանի տնայնագործական
մասնաժողովը վճիռ կայացրեց—այլ ևս չփիճել այս հարցի մասին,
վերջնականապէս բացատրելով այդ բառը հետեւալ կերպով։
«Տնայնագործութիւն կոչում է արդիւնաբերութեան այն ձեր,
որ ծառայում է իբրև տնային պարապմունք, զիստորապէս գիւ-
ղացիների համար, և որով գիւղացիները զբաղւում են միմիայն
երկրագործական պարապմունքներից ազատ ժամանակ»։

Տնայնագործութիւնը մի ինքնուրոյն և բնորոշ երկոյթ է
Ռուսաստանի և առհասարակ երկրագործութեամբ պարապող մի

քանի երկիրների տնտեսական կեանքում: Արևմտեան Եւրոպայում այդ ճիւղը կամ բոլորովին չի երևում և կամ շատ թոյլ է զարգացած: Դրա համար գերմանացի տնտեսագէտները գերազառում են գործածել կուտար (կուտար) բառը, երբ խօսք է լինում ուսւանայնագործների մասին, որովհետև գերմանացոց տնտեսական կեանքում չը կայ արհեստի մի այնպիսի ձեւ, որ համապատասխանէր մեր այդ արդիւնաբերութեան: Ճիշտ է, թէն Գերմանիայում և թէ առհասարակ արևմտեան Եւրոպայում շատ տարածուած են մանր-տնային արհեստներ, բայց նրանք բոլորն էլ առանձին բնաւորութիւն են կրում: Գերմանիայում նրանք կոչւում են hausindustri այսինքն տնային արհեստներ: Մենք կարծում ենք, որ այդ բառի ազգեցութեամբ է և մեզանում գործածում տնայնագործութիւն բառը, որը թէպէտ և աւելի ընդարձակ միտք է արտայայտում, բայց և այնպէս, արդէն մեզ մօտ ստացել է այն անձուկ իմաստը, ինչ որ արտայայտում է ուռւսաց կուտարչիում-պրոմայսել բառ:

Ժամանակակից տնտեսական զիտութիւնն ընդունում է մանր արհեստների գոյութեան իրաւունքը և յայտնի տնտեսագէտներ—պրօֆ. Զոմբարդ և Բերնշտէյն իրենց գրուածների մէջ ապացուցանում են, թէ կան արհեստներ, որոնք մշտական պիտի մնան մանր արհեստների շարքում, որովհետև այնտեղ պահանջւում է ձեռքի գործ, մի կամ միքանի անհատի աշխատանք, օր. գերձակութիւնը, կօշկակարութիւնը, սափրիչութիւնը և այլն, միայն թէ մանր արհեստների որոշ տեսակները չը դիմանալով ներկայ կապիտալիզմի ճնշման կարող են և շատ անզամ ստիլուած են լինում իրենց գոյութիւնը պահապանելու համար ընկնել կապիտալիստի ճանկը. Վերջինս սկսում է շարունակել այդ գործը նոյն ուժով՝ առանց որևէ կատարելագործութիւն մացնելու, միան կապիտալիստական հիմունքների վրայ: Այդ բանին ենթարկուել են և շատ տնայնագործական ճիւղեր, ինչպէս օրինակ. մեծ կուել են և շատ տնայնագործական անդին, ինչպէս օրինակ. մեծ կուովը առանց որևէ կատարելագործութիւն մացնելու, միան կապիտալիստական հիմունքների վրայ: Այդ բանին ենթարկուել են և շատ տնայնագործական ճիւղեր, ինչպէս օրինակ. մեծ կուովը առանց որևէ կատարելագործութիւն մացնելու, մասին կուայում, Սարատովում և այլն: Իհարկէ, այս դէպօւմ նրանք մասամբ կորցրել են իրենց նախկին տիպը: Զարմանալին այն է, որ կապիտալիստները գերազառում են տնայնագործներին աշխատանք տալ աներում գործելու, քան թէ նրանց առանձին գործարաններում բանեցնելու: Իսկ եթէ այդ արհեստաւորները չը կամենան կապիտալիստների ճանկը ընկնել, այն ժամանակ նրանք ստիլուած են կազմել համարդիւնաբերող ընկերութիւններ և արտելներ: Երկրորդ տեսակ մանր արհեստաւորներն նրանք են, որոնք թէ քաղաքներում և թէ գիւղերում իրենց գոյութիւնը

կարող են պահպանել շնորհիւ հում նիւթերի էժանութեան և մի քանի ուրիշ առաւելութիւնների, օր. բուռուսութիւնը, ածխագործութիւնը, կտաւագործութիւնը, զամբիւղներ և փայտեղէն շինուածները: Այսպէս պարզելով մեր ասածը՝ մանր արդիւնաբերութիւնը կարելի է բաժանել երկու գլխաւոր մասերի.

I. Մանր տնային արհեստներ ըստ այն ձեփ, որ Գերմանիայում ասւում է—Lohnsystem, վարձու-սիստեմ, որտեղ արհեստաւորը ստիպուած է կապիտալիստի մօտ վարձով աշխատել: Այս ձեփ նոյնպէս երկուսի է բաժանուում: ա. Այն արհեստները, որոնց կատարելագործուած տեխնիկան ստիպում է խոշոր գործարանատիրոջ ճանկը ընկնել: թ. Այն արհեստները, որոնց տնտեսական պայմանները, այսինքն հում նիւթերի պակասութիւնը, զցում են արհեստաւորին կապիտալիստի ճանկը:

II. Այն տնային արհեստները և արդիւնաբերութեան ճիւղերը, որոնք թէպէտ և կախումն ունին կապիտալիստ գնողներից, բայց իրենց ինքնուրույնութիւնը կարողանում են պահպանել շնորհիւ զանազան նպաստիչ հանգամանքների. այդ տեսակ արհեստներ Գերմանիայում կոչւում են կաս system—վաճառելու սիստեմ, այսինքն՝ արհեստաւորն ինքն է վաճառում իւր ձեռագործը: Սա բաժանում է նոյնպէս երկու տեսակի: Առաջնին վերաբերում են այն տեսակ տնային արհեստները, որոնց հում նիւթերը թէպէտ էժան են, բայց սեպհական չեն և տնայնագործը պէտք է փողով ձեռք բերէ, շատ անզամ դրա պատճառով և կըրկնակի կապուած է լինում միջնորդների հետ, որովհետև նրանց միջոցով թէ հում նիւթ է ձեռք բերում և թէ ծախում իւր գործուածքը: Երկրորդին՝ այն տեսակ տնային արհեստները, որոնց հում նիւթերը ստացւում են անմիջապէս երկրագործութիւնից, անասնիւթերը ստացւում են անմիջապէս երկրագործութիւնից և այլն. և տնայնագործի սեպհականութիւն են կազմում. այս զէպքում նա բոլորովին պատ է լինում միջնորդներից և եթէ կապուած էլ է լինում, այն էլ միմիայն արդիւնաբերութեան պատարաստի նիւթերը ծախելու համար: Այսպիսով ընդհանրապէս տնայնագործութիւնը պէտք է գասել երկրորդ տեսակի բ. մասի մանր արհեստների շարքում: Այդ տեսակը, ինչպէս տեսնում ենք, աւելի համապատասխանում է մեզանում գոյութիւն ունեցող արհանագործական արհեստներին: Տնայնագործի ամենառաջի պայմաններից մինն է ինքնուրույնութիւնը: Իսկ զա կարող է նրանտաւ սեպհական հում նիւթը: Մանր արհեստները իրենց գոյութիւնը պահպանելով քաղաքներում, ևս առաւել իրանց գոյութիւնը կարող են պահպանել գիւղերում, որտեղ բացի բացի հում նիւ-

թի էժանութիւնից կամ ձրի լինելուց կան մի շարք նպաստիչ հանգամանքներ ևս այն է՝

ա) 6—8 ամսեան ազատ ժամանակ:

բ. Ձրի բնակարան, վառելիք, հաց և այլն, որովհետև անայնագործները շատ անգամ ապրում են և աշխատում են մինոյն բնակարանի մէջ, բացի դրանից, նրանք իրենց սնունդը չեն հաշում, որովհետև եթէ շաշխատեն էլ, գարձեալ պէտք է ուտեն:

գ. Ծնորհիւ սոցեալական պայմանների մեզանում, մանաւանդ թիւրքերի մօտ, ընտանիքներում լինում են շատ ազատ աշխատող ձեռքեր, մանաւանդ կանանց մէջ, որոնք քիչ են աշխատում կամ բոլորովին չեն մասնակցում դաշտային աշխատանքներին, անա այդ ազատ ձեռքերը գիւղացին աշխատում է շահագործել, և սրանից յառաջացած չնչին եկամուտն էլ նրանց բաւականացնում է:

դ. Կան արհեստներ, որոնց հետ մինչև հիմա գործարանական արդիւնաբերութիւնը չի կարող մրցել, որովհետև այդ արհեստների մէջ զնահատում է նախ անհատի ճաշակը և յետոյ նրա արտադրած գործի դիմացկանութիւնը, դրան բնորոշ օրինակ կարելի է համարել գորգագործութիւնը, որը մինչև հիմա դիմադրում է և կը դիմադրի գործարաններին, չնայելով որ գործարանները փորձեցին գորգեր գործել, միայն նրանց արտադրութիւնը անպէտք գուրս եկաւ և այս բողեիս Ամերիկան, Սնդիքան, Ֆլորանսիան և այլ պետութիւնները արտահանում են Հնդկաստանից, Փոքր-Ասիայից, Կովկասից և այլ տեղերից մեծ քանակութեամբ գորգեր։ Դրա համար վերջին ժամանակներս ուռւ կառավարութիւնը իւր ուշադրութիւնը դարձնելով մեր կովկասի տնայնագործների վրայ, մի շարք միջոցներով ուզում է նրանց օգնել և բարձրացնել նրանց արդիւնաբերական ոյժը։ Դրա համար կան չորս հիմնական միջոցներ, բացի բազմաթիւ երկրորդականներից։

1) Հում նիւթ մատակարարել—ձեռնտու պայմաններով.

2) Կատարելագործուած գործիքներ և նիւթեր տարածել շարժական թանգարանների և արհեստանոցների միջոցով։

3) Հիմնել պահեստներ տնայնագործների պատրաստի ձեռագործները ծախելու համար։

4) Փոքր տոկոսով փող տալ նրանց՝ վաշխառուների ձեռքից ազատելու համար։

ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՈՒՍՈՒՄՆԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Վիճակագրութիւնը իւր սկիզբն առնելով շատ հին ժամանակներից, ժթ դարու առաջի կիսում վերջնականապէս ձեակերպուեց, և կարելի է ասել, անցաւ գիտութիւնների շարքը։ Թէ որքան մեծ նշանակութիւն էին տալիս նրան մինչև անգամ հին ժամանակներում, այդ ցոյց են տալիս հանձարեղ Սոկրատէսի խօսքերը՝ ուղղած մի երիտասարդի, որը կամհնում էր Աթէնքի կառավարիչ լինել և եկել էր, որ Սոկրատէսը նրան քննի. նա երիտասարդին քաղաքավարի կերպով հասկացնում է թէ «Ոչ թէ անմտութիւն է, այլ նոյն խակ յանցանք մի երկրի զլուխ անցնել, չիմանալով այդ երկրի թուլութեան կամ զօրութեան աղբիւները»։ Այժմ չը կայ մի տէրութիւն, որ չընդունէր այդ ճշմարտութիւնը և չը մտցնէր ամէն մի ձեռնարկութեան մէջ կանոնաւոր վիճակագրութիւն։ Բացի դրանից, իւրաքանչիւր պէտութեան յայտնի վիճակագիրներ պարբերաբար հաւաքւում են այս ինչ կամ այն ինչ քաղաքը և քննում վիճակագրութեան վերաբերեալ զանազան հարցեր։ Նրանց նպատակն է, այդ միջոցով որքան կարելի է, կատարեալ միակերպութիւն մտցնել ուսումնասիրութեան ձեերի մէջ, և որ գլխաւորն է, նոմնենկատուրայի-աղիւսակների ստորաբաժնութեան մէջ, որպէսզի զանազան տէրութիւնների մէջ կատարուած ուսումնասիրութիւններից կարելի լինի փոխարժարաբար օգտուիլ։ Բացի այդ համաժողովներից 50 տարի առաջ հաստատուած է նոյն նպատակով միջազգային վիճակագրական մի ինստիտուտ։ Մենք չենք կանգ առնիլ այն հարցի վրայ, թէ որքան անհրաժեշտ է այս գիտութիւնը, ինչ օգուտ է տալիս և վերջապէս կարելի՞ է նրան գիտութիւնների շարքը դասել թէ ոչ, այդ բոլորը ապացուցուած է և այդ հարցով այստեղ զրադուելը մեզանից շատ տեղ կը խլէ, միայն այստեղ կասենք

այն, որ վիճակագրութիւնը քանի գնում՝ իւր ծաւալը ընդլայնացնում է, նա այնքան օգտակար, անհրաժեշտ է գարձել և նույը արտայայտիչ է հասարակական երևյթների, որ բոլոր գիտութիւնները իրենց հայեացքը ուղղում են դէպի նա և նրա մէջ են փնտրում իրենց նեցուկը:

Շատ պարզ է ուրեմն, որ իւրաքանչիւր գիտութիւն իրեն համար պէտք է մշակէ և ունենայ իւր վիճակագրութիւնը. և որովհետև գիտութիւնը և հասարակական երևյթները քանի գնում ճիւղաւորում են, ուրեմն վիճակագրութիւնն էլ նորանոր ճիւղեր պիտի ունենայ: Ներկայումս ընդունուած է ասել գիւղատնտեսական-վիճակագրութիւն, առևտրական-վիճակագրութիւն, գործարանական, բժշկական և այլ վիճակագրութիւններ:

Այժմ վերագրանաք այն հարցին, թէ ինչպէս են կատարում վիճակագրական ուսումնասիրութիւններ և ինչ ընդունուած ձեւը կան այդ կատարելու համար: Նախ և առաջ գոյութիւն ունեն վիճակագրութեան երեք ձեւեր, որոնք ընդունուած են պետական և մասնաւոր հիմնարկութիւնների մէջ և որոնք լինում են 1) Պարբերական, 2) Միանուագ և 3) Ընթացիկ:

1) Պարբերական կոչւում են այն տեսակ վիճակագրական ուսումնասիրութիւնները, որոնք կատարում են սիստեմատիկաբար որոշ տարիների ընթացքում. օր. 5—10—15 տարի, այդ ձեւով անում են ժողովրդագրութիւններ, ժողովրդի տնտեսական կեանքի ուսումնասիրութիւններ և այլն:

2) Միանուագը կատարում է արտաքոյ կարգի գէպքերում, և կրում է աւելի պատահական բնաւորութիւն. օր. պատերազմի, սովի, վարակիչ հիւանդութիւնների, կամ մի որևէ ժողովրդական աղէտի ժամանակ:

3) Ընթացիկը—մշտական է և գործում է օգտուելով պարբերական և միանուագ վիճակագրութեան նիւթերից, ուղղում է իւր սիսանները և իւրաքանչիւր տարի՝ աւելացնելով կամ պակասացնելով իւր ձեռքի տակ ունեցած թուերը, հիմնուելով ստացած նորանոր տեղեկութիւնների վրայ, պահում է ընդհանուր հաշիւ: Օր. բնակիչների, անասունների և այլն թուերի վերաբերմամբ:

Վերոյիշեալ երեք կարգի վիճակագրութիւններն էլ կարելի է զանազան կերպ կատարել: Անկետի մինագրութեան (МОНОГРАФИЯ) և թղթակցական:

1) Անկետի եղանակը կոչւում է ուսումնասիրութեան այն ձեւը, երբ ուսումնասիրող հիմնարկութիւնը կամ անձնաւորութիւնը հրաւիրում է մի խումբ մարդկանց, որոնք լաւ են ճանաչում ուսումնասիրութեան առարկան կամ նիւթը, կամ հենց իրենք էլ

այդ գործի մէջ են գործուում: Ուսումնասիրողը որոշ ծրագրով հարց ու փորձ անելով, ընդհանուր եղանակացութիւններ է անում, հիմնուելով նրանց մասնաւոր ցուցմունքների վրայ և այդ տեսակ ուսումնասիրութիւններ զանազան տեղերում կրկնում մի քանի անգամ: Այս եղանակով ուսումնասիրում են արհեստները, գիւղացիների տնտեսական գրութիւններ, և շատ անգամ այդ միջոցներին զիմում են կառավարութիւնները, երբ նրանց հարկաւոր է լինում այս կամ այն ապրանքի վրայ մաքս աւելացնել, կամ այս կամ այն ինչ ապրանքի արդիւնաբերութիւնը բարձրացնել: Այդ գէպքերում հրաւիրում են մեծ առեւարական վաճառատների, բանկերի կառավարիչներին և գործարանատէրերին, որոնք իրենց խորհրդների հետ միասին տալիս են թւական փաստեր: Այս եղանակը ունի իւր այն պակասութիւնը, որ կրում է աւելի անհատական բնաւորութիւն, և տեղեկութիւններն աւելի փոքր շրջանից է հաւաքում, և երկրորդ՝ հարցերին պատասխանողները շահագրգոււած լինելով՝ որչափ էլ աշխատեն, գարձեալ չեն կարող բոլորովին օբեկտիւ լինել. Անկետի եղանակը եթէ լայն ծաւալով ձեռնարկուի և լաւ իրագործուի, կարող է շատ գնահատելի նիւթ տալ վիճակագրութեան համար: Իրագործելու համար այս եղանակը պահանջում է բաւական փող և աշխատող ուժեր:

2) Միանագրութեան եղանակը կայանում է նրանում, որ յատկապէս մշակոււած ծրագրով ուսումնասիրում են մի անհատ կամ մի ընտանիք իւր բոլոր կողմերով: Այստեղ ուսումնասիրողը գործունի այդ անհատի և ընտանիքի հետ և նրանց խօսքերի հիմնավայրը նա լրացնում է իւր ծրագրի հարցերի պատասխանը: Այս եղանակով կազմում են գիւղացիների կամ մշակների ընտանեկան նախահաշվները, ուսումնասիրում են գիւղացիների տնտեսական կեանքը: Միանագրութեան մէջ է մտնում և գեմօգրաֆիան, այսինքն ժողովրդագրութիւնը: Միանագրութեան եղանակով ուսումնասիրութիւն կատարելու երկու ձև կայ. ա) ժողովրդագրութիւն և ծխագրութիւն, սրանցից առաջինը ձեռնարկում է միշտ կառավարութիւնը, իսկ երկրորդը տեղական զանազան մարմինները և հիմնարկութիւնները, օր. Ուսուսատանի գեմօգրոները բոլոր իրենց գիւղերի ծխերի մանրամասն մենագրութիւններ կազմել են և շարունակում են կազմել:

Այս երկու տեսակներն էլ անպայման ամբողջ ազգաբնակութեան են վերաբերում. այստեղ ուսումնասիրութեան ժամանակ բացառութիւն չի լինում:

Բ. Տնահեսական կեանքի ուսումնասիրութեան, նախահաշվներ կազմելով ու արհեստների ուսումնասիրութեան ժամանակ

գործը թեթևացնելու համար ընտրում են աւելի տիպական ծուխեր և անհատներ, որոնք իրենց մէջ կրում են զիւղի բնորոշ յատկութիւնները: (Այս միջոցը չը պէտք է շփոթել անկետի հետ).

3) Թղթակցական եղանակը. այդ կայանում է նրանում, որ կետրոնական բիւրոյում կազմում են ծրագրեր և ուղարկում զանազան հիմնարկութիւնների և տեղական ինսելիգենտ անձնաւորութիւնների, որոնք պատասխանելով հարցերին, ծրագրները վերադարձնում են բիւրոյին:

Այս եղանակը, ինչպէս երևում է, ամենապարզ, ամենաէժան, բայց միևնույն ժամանակ, ամենակառական է միջոցն է. որովհետև դրա համար հարկաւոր է, նախ՝ բոլոր հիմնարկութիւններում ընթացիկ վիճակագրութիւնը լաւ հիմքերի վրայ դրուած լինի, երկրորդ՝ հարկաւոր է, որ տեղական ինսելիգենտան բաւականաշափ նախապատրաստուած լինի այդ գործի համար, լաւ ըմբռոնէ ծրագրի հարցերը և հետաքրքրուի դրանով. հակառակ գէպում ստացուած նիւթը ոչ թէ մօտաւորապէս ճիշտ կը լինի, այլ իսկականից էլ շատ հեռու. բացի դրանից այդ ծրագիրներից հազիւ տասը տոկոսը վերադարձնուում են բիւրոյին: Դրա համար այդ եղանակով մանաւանդ սկզբներում, Ռուսաստանի գեմսովոները գերազանցին չ'օգտուել: Նրանով կարելի է օգտուել այն հիմնարկութիւնների մէջ և այն պետութիւններում, որտեղ վերոշիշեալ պայմաններն արդէն կան:

Վերևում նկարագրած առաջին եղանակն կարելի է գործադրել ուսումնասիրութեան վայրում և կամ հրաւիրելով մարդկանց որոշ կետրոններում: Առաջի ձեզ կոչւում է տեղական, իսկ երկրորդը՝ կենտրոնական ուսումնասիրութիւն:

Սյամ խօսենք թէ մեզանում վիճակագրութեան որ ձեերն են աւելի յարմար գործադրելու: Այդ հարցը մասամբ վճռել են Ռուսաստանի գեմսովները, ինչպէս վերեն ասացինք, նրանք գլխաւորապէս գործադրում են անկետի և մենագրութեան եղանակները:

Մենք էլ պէտք է անպայման դրանց հետեւնք, մանաւանդ որ մեզանում առհասարակ թուերը շատ կաղում են և չունենք այն տեսակ մանրակրկիտ և բարեխիղճ ուսումնասիրութիւններ, որոնց վրայ յոյս կարողանայինք դնել: Դրա համար մեզ հարկաւոր է կատարել մենագրական ուսումնասիրութիւններ. իսկ ծայրայեղ դէպքում, անկետի սիստեմի զիմել, այն էլ եթէ արհեստի կամ ընդհանուր անտեսական ուսումնասիրութիւն ենք կատարում. ինչ վերաբերում է նախահաշիւններին, դրանք միմիայն մենագրութեան ձեռվ են կատարուում: Մեր այս ծրագիրը կարող է երկու ձեերի համար էլ ծառայել:

ԾՐԱԳԻՐ

I ՏԵՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԱԶԳԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆԸ¹⁾

1. Գիւղի անունը, գաւառը և նահանգը:
2. Ինչ տարածութեան վրայ է գտնուում գիւղը, նահանգական և գաւառական քաղաքներից, ոստիկանական և այլ վարչական կետրոններից:
3. Տեղակրական և կլիմայական պայմանները:
4. Ազգութիւնը և կրօնը.
5. Ծիկրի թիւը.
6. Բնակիչների թիւը՝ ըստ հասակի

ա. տղամարդ	աշխատաւոր	աշխատաւոր
	կիսաշխատաւոր	կիսաշխատաւոր

 ա. ոչաշխատաւոր

բ. կին	ոչաշխատաւոր	ոչաշխատաւոր
	ոչաշխատաւոր	ոչաշխատաւոր
7. ա. Ծնունդների թիւը, սովորական տատանումը և ուսումնասիրութեան տարին—

արական	արական	իգական
	իգական	իգական
- բ. Մեռնողների թիւը, սովորական և ուսումնասիրութեան տարին, նշանակելով իւրաքանչիւրի հասակը—

արական	արական	իգական
	իգական	իգական
8. Պակների թիւը

¹⁾ Այս ծրագիրը թարգմանել ենք Կովկասեան Տնայնտգործական Կոմիտէի մշակած ծրագրից, նախապէս ծանօթանալով Մօսկովյալի, Վորոնեժի, Շերնիգովի և այլ զիմստվոնների կազմած ծրագիրների հետ: Որովհետև նա գտել ենք ամենայարմարը և նրանով մենք կատարել ենք ուսումնասիրութիւններ երեք տարուայ ընթացքում Կովկասի զանազան մասերում. միայն թէ կարենը տեղերը ընդարձակել և հարցերի թիւը աւելացրել ենք մի շաք աղիւակներով, որովհետև մեզ փորձը ցոյց է տուել դրանց անհամաժամութիւնը:

II ՏՆՏԵՍՍԱԿԱՆ ԴՐՈՒՅԹԻՒՆԸ

Ա.—ՀԱՊՀԱՆՈՒՐ պայմաններ.

9. Հողերի քանակութիւնը

Հողերի տեսակ-	Քանա- կու- թիւնը	Ընդհա- նուր ար- մի գե- ժեքը	Եկա- մուտը	Այգեների կու- թիւնը	Քանա- կուր ար- մի գե- ժեքը	Ընդհա- նուր ար- մի գե- ժեքը
Գիւղատեղ				Խաղողի		
Վարելանող				Պաղեղէնի		
Անտառային և մացառոտ				Թթի (օղիի համար)		
Խոտհար				Թթի (շեր. համար)		
Արօտատեղի						
Անպէտք.				Բանջար.		

10. Հողի յատկութիւնը, նրա բաղադրութիւնը և վերոյիշեալ իւրաքանչիւր տեսակ հողի տուած միջին բերքը:

11. Հողատիրութեան ձեերը: Եթէ հողը համայնական է, քանի տարին մի անգամ հողը բաժանում են և ինչ սկզբունքով և չափով են դեկավարում, զլիսու վրայ են հաշտում, թէ համփաշրեով:

12. Կապալով վերցրած հող:

ա. Խոտհարի, արօտատեղի և վարելանողի քանակութիւնը:

բ. Ռբքան են վճարում կապալի վարձ (սովորաբար և ոռոմասիրութեան տարին).

գ. Ո՞ւմից են կապալով վերցնում:

դ. Քանի տարով:

13. Հողը մշակում են իրենք գիւղացիք, թէ վարձում են մշակներ:

ա. Ո՞ւտեղից են մշակները՝ համագիւղացիք, թէ եկուոր և ինչ ազգից:

բ. Ի՞նչ են վճարում մշակներին վարելու, հնձելու, և կալ-սելու համար և ինչ ձեռվ, փողով թէ մթերքով:

գ. Գոյութիւն ունի արդեօք գիւղացիների մէջ միացեալ ուժով գութան վարելու սովորութիւնը. Եթէ կայ նկարագրել ինչպէս և ինչ պայմաններով է լինում և մի գիսեատին վարելու, ցանելու համար որքան ծախս է լինում:

դ. Քանի ընտանիք մշակ է բանեցնում և մշակների ընդհանուր թիւը գիւղում (մօտաւորապէս).

ե. Քանի և ինչ տեսակ գութաններ կան գիւղում:

14. Անասնապահութիւնը ա.

Տեսակները	Թիւ	Արժեքը.		Քանի ըն- տանիք ա- նասնա- տարին	Տուած ար- դինքը մի տա- րուայ	Ծախս մի տարուայ		
		Միջին նասիր, տարին	Նասուն չունի			մի կո- ղի լուալի կողի	մի կո- ղի լուալի կողի	մի կո- ղի լուալի կողի

բ. Աւելանում է թէ պակսում անասունների թիւը վերջին 10—15 տարուայ ընթացքում և ինչ փոփոխութիւններ է նկատում առհասարակ անասնապահութեան մէջ: Զգտում են արդեօք գիւղացիք աւելի լաւ ցեղի անասուններ աճեցնել:

15. Թռչնապահութիւն. ա.—

Թռչնապահութիւն	Թիւ	Արժեքը		մի թռչնա- պահութիւն	րեկան քանի ծու է ածում'	մի թռչնա- պահութիւն	մի թռչնա- պահութիւն
		միջին	ուսումն. տարին				
Հաւ							
Բաղ							
Սագ							
Հնդկահաւ							

բ. Թոշուններ պահում են միմիայն իրենց համար թէ նաև վաճառելու.—Ուր են տաճում ծախելու, որ տեսակ թոշուններից և մօտաւորապէս ո՞րքան:

16. Հարկեր և ծախսեր, ա.—

Տեսակները	Գումարը մի ծովառական մէջ	Միջին թուով լիս է	Ապառիկ	Տարին քանի անգամ են վճարում և ո՞լ ժամանակ
Պետական				
Ուսումնարանական				
Գիւղական պաշտօ-				
նական անձանց վարձ				
Դիւանատան ծախսեր				
Հասարակական ձիե-				
րի ծախսը				
Միրապի վարձը				
Միանուագ ծախսեր				
(մորեխի, ճանապարհի և այլն)				
Պաշտօնիաների հիւ-				
րասիրելու ծախսը				
Կալուածատիրոջը				
Հոգևորականութեան				

բ. Հարկաւոր է նշանակել, թէ ո՞ր հարկերն են մթերքներով վճարում, և սրանց արժէքը ո՞րքան է:

գ. Պարզել ինչից և քանի տարուայ ընթացքում են գոյացել թէ պետական և թէ հասարակական հարկերի ապառիկները:

դ. Երբ հարկերը ժամանակին հաւաքած չեն լինում, հա-
սարակութիւնը ո՞րտեղից է փող վերցնում դրանք վճարելու հա-
մար, ի՞նչ տոկոսով և ի՞նչ պայմաններով:

17. Քանի կարգի կարելի է բաժանել գիւղի հասարակու-
թիւնը և ո՞րքան է գիւղի մէջ հարուստ, միջակ և աղքատ ընտա-
նիքների թիւը:

18. Նկատում է արդեօք գաղթելու հոսանք, ո՞րտեղ են
գաղթում, ո՞րքան ժամանակով, գաղթողների թիւը և նրա պատ-
ճառը:

19. Ի՞նչ տեսակ ար- հետներ են զարգա- ցած և ի՞նչ փոփոխու- թիւններ են կրում նը- րանք վերջին ժամա- նակներում և ի՞նչով կարելի է բացատրել այդ:
ա. Նրանց տեղական անունները:
բ. Տարուայ ընթաց- քում ո՞րչափ ժամանակ են նրանցով պարա- պում և ո՞րքան են վաստակում:
գ. Քանի հոգի պա- րապում են արհետ- ներով:
դ. Քանի խանութ, գինետուն, ջրաղաց, ձիթահանք կայ և նը- րանցից իւրաքանչիւրն ինչ արդիւնք է տալիս:
ե. Քանի մարդ է օտարութիւն գնում (Բաքու և ուրիշ քա- ղաքներ) մշակութեամբ և արհետով ապրուս- տի միջոց հայթհայ- թելու համար: Ո՞րքան են վաստակում և վաս- տակի ո՞ր մասն են կիւղ ուղարկում:
զ. Ի՞նչ ազգեցու- թիւն է ունենում առ- հասարակ օտարութիւ- նը և մասնաւորապէս քաղաքներն արհետ- ների, կենցաղավարու- թեան բարեկի վրայ:

Հարկաւոր
կարգութիւնը

Հարկաւոր
կարգութիւնը

Հարկաւոր
կարգութիւնը

Բ. ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԻՒԴՐԵԼ ՀԱՐՈՒՍ, ՄԻԶԱԿ ԵՒ ԱՂՅԱԾ ՀՆՏԱՆԻՔԻ.

20. ՀՆՏԱՆԻՔԻ անդամների թիւը, հասակը և սեռը:

21. Ո՞րքան և ի՞նչ տեսակ հող ունեն.—Տնատեղ, վարելահող, խոտանար, արօտատեղ և ռիքան կապալով հող են վեցումում:

22. Ո՞րքան և ի՞նչ տեսակ անտառներ և թռչուններ ունեն:

23. Մուտք.

ա. Ո՞րքան, ի՞նչ տեսակ հացահատիկ, խաղող, միրգ, բանջարեղին և այլն հաւաքուած է ուսումնասիրութեան տարին և առհասարակ միջին թուով ի՞նչ է ստացւում ամեն տարի (նշանակել նրանց գինը):

բ. Անամնապահութիւնից ստացած մթերքներ.—կաթ, պանիր, իւղ, միս, բուրդ ու կաշլ. (նրանց քանակութիւնը և գինը)

գ. Թռչնապահութիւնից—ձու, միս, փետուր. (քանակութիւնը և գինը):

դ. Մեղուաբուծութիւնից—մեղը և մոմ. (քանակ. և գինը):

ե. Շերամապահութիւնից—բոժոժ կամ մետաքս. (քանակութիւնը և գինը):

զ. Կապալով տուած հողի տարածութիւնը և նրանից ստացուած եկամուտը:

է. Զուտ արդիւնք անայնագործութիւնից և տեղական արհեստներից:

ը. Օտարութեան մէջ աշխատած փողը:

24. Ծախս.

ա. Երկրագործական ծախսեր, սերմ. (քանակ. և գինը). կապալի վճարը, մշակների վարձը և նրանց կերակրելու ծախսը:

բ. Ծախսեր անամնապահութեան և թռչնապահութեան վրայ. (խոտ, յարդ, գարի, գոմի և ուրիշ շնչքերի, տաւարածի, հովուի վրայ) ծախսը տարեկան:

գ. Երկրագործական և այլ գործիքների վրայ եղած տարեկան ծախսը:

դ. Մնունդի և այլ պէտքերի ծախսը.—ցորեն, գարի, կուրել կաթ, պանիր, իւղ, ճարպ, միս, մրգեր, բանջարեղին, ձու, թռչուն, գինի, ողի, շաքար, թէյ, աղ. (քանակ. և արժեքը):

ե. Հագուստի, ոտնամանի ծախսեր—տղամարդու, կնոջ և երեխայի. մանրամասն, միառմի գրել և նշանակել թէ իւրաքանչիւր կտորը ի՞նչ արժէ և քանի՞ տարի է դիմանում:

զ. Լուսաւորութեան վրայ—նաւթ, ճրագ և լուցկի:

է. Վառելիքի վրայ—փայտ, աթար:

լ. Տան վերանորոգութեան ծախս:

թ. Հարկերի համար—պետական, հասարակական, հոգեորականութեան, ուսման վարձ, զրքերի և այլ պիտոյքների ծախս:

ժ. Զանազան ծախսեր.—սապոն, ծխախոտ և այլն.

ժա. Կահ կարասիքի և ամանների վրայ ծախս.—

թ. ՃԱՆԱՊԱՐՀԻ ՀԱՐՈՒԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

24. Ի՞նչ տեսակ են ճանապարհները, կամ արդեօք կառքի ճանապարհներ և ինչով են գիւղացիք իրենց բեռները տեղափոխում:

25. Նրանց ուղղութիւնը, տարածութիւնը:

26. Ո՞րչափ ժամանակ են կորցնում քաղաք կամ մօտակայշուկան գնալու համար. մի ժամում բեռնաւորուած ձին, սայլը քանի վերստ են գնում:

27. Ճանապարհները բարեկարգւում են արդեօք և ովք է բարեկարգովը—գիւղացիք թէ կատավարութիւնը:

III ԱԶԳԱԲՆԱԿԱՆՆԵՐԻ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱԿԱՆ ԱՍՏԻճԱՆԸ

29. Ազգաբնակութեան ընդհանուր խարակարիստիկան (բնաւորութիւնը), մտաւոր ընդհանակութիւնը.—ձեռներեցութեան ընդունակութիւնը և եռանդը, կամ անտարբերութիւնը և ծուլութիւնը—խաղաղ կամ աւազակարարոյ լինելը.—հետաքրքրութիւնը, կրօնասիրութիւնը.—վերաբերմունքը և հայեացքը դէպի կինը. միարանութիւնը և անմիաբանութիւնը հասարակութեան մէջ.—մաքրասիրութիւնը և անմաքրասիրութիւնը.—բնակիչների վերաբերմունքը դէպի ուրիշ սեփականութիւնը.—ճշտապահութիւնը և տուած խօսքի կատարումը կամ չը. կատարելը.—նրանց վերաբերմունքը դէպի իրենց և ուրիշների կեանքը:

30. ա. Գրագիտութիւնը և ուսումնաբարան.—աշակերտների թիւը.—քանի՞ գրագէտ կայ գիւղում: Քանի՞սը գիտեն մայրենի լեզուն և քանիսը պէտական և օտար լեզուներ:

բ. Գիւղում քանի՞սը միջնակարդ և բարձրագոյն դպրոցներ աւարտել են և քանի՞սը այժմ սովորում են:

զ. Քանի՞ անհատներ գիւղից վարում են զանազան քաղաքներում ինտելիգենտ պաշտօններ. թուել իւրաքանչիւրը առանձին:

31. Գինետուններ.—քանի՞ գինետուն կայ, նրա ազդեցութիւնը բարքերի վրայ.—ի՞նչպէս է վերաբերում ազգաբնակութիւնը դէպի գինետունները:

IV ԱՐՀԵՍՏԻ ՌԻՄՈՒՄՆԱԽԻՌՈՒԹԻՒՆԸ^{*)}

32. Արհեստի անունը (տեղական և գրական)։

33. Ո՞ր ժամանակից սկսել և ո՞րտեղից մուտք է գործել, դրա պատճառները։—որի՞ ձեռքով է մուտք գործել։

34. Հեքիաթների, առաջնորդների, առաջուտածքների մէջ յիշում է արդեօք այդ արհեստը, եթէ կայ, որչափ կարելի է մանրամաշըն կերպով առանց փոփոխելու գրի ամեն այդ բոլորը։

35. Ո՞ր ժամանակ շատ էին պարապում այդ արհեստով, առաջ թէ վերջին 10-15-20 տարուայ ընթացքում։

36. Քանի ընտանիք և իւրաքանչիւր ընտանիքում միջին թուով քանի՞ մարդ է պարապում այդ արհեստով։

37. Ի՞նչպէս են աշխատում, ուրիշից պատուէր ստանալով, թէ ինքնուրոյն կերպով։

38. Քանի ընտանիք աշխատում է միմիայն իրենց պէտքերի համար և քանիսը—ծախելու նպատակով։

39. Բնակարանը և արհեստանոցը։

ա. Ունին արդեօք առանձին արհեստանոց, թէ բնակարանում են աշխատում, և ի՞նչ նիւթից են առհասարակ տեղական շինութիւնները։

բ. Բնակարանի և արհեստանոցի երկարութիւնը, բարձրութիւնը և լայնութիւնը։—լուսամուտների թիւը, տեսակները և մեծութիւնը։

գ. Քանի՞ մարդ է ապրում բնակարանի և արհեստանոցի մէջ։

դ. Բնակարանի և արհեստանոցի ջերմութեան և մաքրութեան աստիճանը։

ե. Բնակարանը կամ արհեստանոցը սեփական է, թէ վարձու և ի՞նչ առանձին յարմարութիւններ են ստուգում նրանց մէջ։

40. Արհեստների մէջ զործածուած գործիքները. ա. (առև 19 էր. աղ.):

բ. Նրանց տեղական անունները և մանրամասն նկարագրութիւնը։—եթէ կարելի է՝ նկարել։—իրենք են շինում, թէ ուրիշից գնում են։

դ. Զեյջ արդեօք գիւղացիների մէջ միմեանցից գործիքներ

^{*)} Այս մասում միմիայն պէտք է մանրամասն նկարագրել այն արհեստը, որը ընտանիք է ուսումնակրողը, իսկ ինչ վերաբերում է միւս բոլոր արհեստներին, որոնք զոյսութիւն ունեն զիւղում, զրանց մասին ընդհանուր կերպով պէտք է պատասխանել, ծրագրի 29-րդ կէտում եղած հարցերին։

փոխ վերցնելու սովորութիւնը և ի՞նչ պայմաններով են այդ կատարում։

№ Ն	Գործիքների անունները	Քանի՞ տարի է գիմանում	Դինը	Խնչեց է շնուտծ	Ո՞րտեղ են գնում

դ. Քանի ծուխ գործիքներից զուրկ է։

41. Հում նիւթերը։

ա. Նրանց անունները և տեսակները։—իւրաքանչիւրի առաւելութիւններն ու պակասութիւնները։

բ. Աեփակմն են, թէ գնում են։

Ո՞րտեղից և ո՞ւմնից։

գ. Նրանց զինը (սովորական և ուսումնասիրութեան տարին)։

դ. Ո՞ր ժամանակ նիւթերը լաւ էին, 10-15-20 տարի առաջ, թէ այժմ։

ե. Հում նիւթը մշակելիս՝ նրա ո՞ր մասն է կորչում. օր. մի պուղ բուրդից ո՞րքան թել է գոյանում և նրա մնացորդից (քութից) ի՞նչ են գործում։

դ. Ո՞րքան հում նիւթ է բանեցնում ամբողջ գիւղը տարուայ ընթացքում։

է. Քանի ընտանիք հում նիւթով մշտապէս ապահովուած է, քանի՞ոը կիսապահով գրութեան մէջ է, քանի՞ոը բոլորովին զուրկ է։

ը. Գիւղում քանի ընտանիք ստիպուած է պարտքով հում նիւթ վերցնել։—ի՞նչ պայմաններով, ի՞նչ առկուններով և ումի՞ց։

42. ա. Նկարագրել մանրամասն արհեստաւորի աշխատելու ձևն և գործ դրած միջոցները։

թ. Ո՞րքան ժամանակ է հարկաւոր որոշ քանակութեան հում նիւթի մշակութեան համար, օր. մի պուղ բուրդ լուսանալու, գըշ գելու, մանելու և ներկելու համար:

գ. Ո՞վ է պարապում այդ գործով:

դ. Քանի՞ նոգի պարապում են այդ գործով, եթէ նրանց թիւը շատ է, արդեօք այդ գէպըում գործադրում են աշխատանքի բաժանումը:

ե. Տնայնագործ-ընտանիքները միմիայն իրենց արհեստով են պարապում, թէ ուրիշ տնային գործերով և վերջինը ո՞րքան ժամանակ է խլում նրանցից:

Քանի՞ աշխատառութեան	Գործուածած-	Զափը	Աշխատանքը		Առանց	
			Ընդհատելով	Ընդհատելու	Ընդհատելով	Ընդհատելու
			Քանակութեան	Անդամների ընթացքը	Քանակութեան	Անդամների ընթացքը
			Անդամների ընթացքը	Անդամների ընթացքը	Անդամների ընթացքը	Անդամների ընթացքը
			Անդամների ընթացքը	Անդամների ընթացքը	Անդամների ընթացքը	Անդամների ընթացքը

դ. Օրական քանի ժամ են պարապում արհեստով և քանի ժամ ուրիշ գործերով,

է. Տարուայ ո՞ր մասը աշխատում են, տարուայ մէջ քանի՞ օր տօն են պահում, և բացի տօներից ի՞նչ օրեր չեն աշխատում ու ի՞նչ պատճառով:

ը. Մի աշխատաւորի տարեկան արդիւնաբերութեան չափը:

թ. Գիւղի բուրդ աշխատողների արդիւնագործած իրերի քանակութիւնը, —նշանակել ո՞ր տեսակից որքան և ի՞նչ արժէ իւրաքանչիւր տեսակը:

ժ. Ամենատարածուած օրինակները, չափը և մշակութեան

ձերը, որոնցով առաջնորդուում են անայնազործները. ո՞րտեղից են նրանք մուտք գործել և ո՞ր ժամանակից:

ժա. Զե՞ն նկատուում արդեօք վերջին ժամանակներում նորմուծութիւններ ձեւերի, օրինակների, ներկերի և մշակութեան եղանակի մէջ, նոյնպէս նկատելի չչ փոփոխութիւն հում նիւթերի մէջ. ո՞րտեղից և ում ազդեցութեամբ է լինում այդ, ու ինչով կարելի է բացատրել. զիւղացիք ո՞ր օրինակներն են գերադասում. —նկարագրել հին և նոր ներկերի գործածութիւնը մանրամասն կերպով և թէ ո՞վ է պարապում գորանով:

ժբ. Գիւղում ո՞վ է համարում ամենալաւ վարպետ և ում են առհասարակ լաւ վարպետ համարում:

43. Վաճառումը.

ա. Բնակիչների տարուայ ընթացքում վաճառած իրերի թիւը, ո՞ր տեսակից և ո՞ր գնանոցից:

բ. Իրերի սովորական և այժմեան գինը:

գ. Ո՞րտեղ են ծախում և ում. —Վաճառականներին, պատուէր տուողներին, թէ անձամբ տանում են բազար կամ քաղաք. —Փողի են առնում թէ ապրանք:

դ. Ո՞րքան են վաստակում տնայնագործները, և ո՞րքան միշտորդ վաճառականները:

ե. Վաճառելու ո՞ր եղանակը տնայնագործների կարծիքով ձեռնուու է իրենց համար:

զ. Վաճառելու ժամանակ ո՞ր ձեւ և տեսակը գերադասում են և ի՞նչ պակասութիւնների վրայ ուշադրութիւն են դարձնում, և առհասարակ տեղացիների կարծիքով ապրանքի լաւութիւնը և վատութիւնը ինչից կախում ունի:

44 Գումար.

ա. Առնուազն ի՞նչ գումար հարկաւոր է որոշ խոհականութեամբ իրեր արդիւնագործելու համար:

բ. Ո՞րքան ժամանակուայ ընթացքում գումարը կատարում է իւր շրջանը:

շ. Գումարը սեպհական է, թէ փոխ է առնուում. (ի՞նչ % ո՞վ պայմաններով):

45. Վարձու աշխատաւորներ.

ա. Կան արդեօք գիւղի մէջ օրավարձով բանող արհեստաւորներ և նրանց թիւը քանի՞ է:

բ. Քանի՞ ընտանիք վարձում է նրանց և ինչու (ընտանիքում աշխատաւոր ձեռքերի պակասութեան պատճառով, թէ անեցիք իրենք չեն ուզում պարապել գրանով):

գ. Ո՞րտեղացի են նրանք, համազիւղացի թէ ուրիշ գիւղեցից.—նրանց միջին հասակը և սեռը:

դ. Ի՞նչ գործ է նրանց յանձնում կատարելու, քանի ժամանակուայ ընթացքում, որի դործիքներով, իրենց թէ տիրոջ, և առհասարակ տարեկան քանի օր այդ աշխատաւորները վարձով գործ են անում:

ե. Օրը քանի ժամ են աշխատում.—ի՞նչ են սունում օրավարձ, ամսական կամ իւրաքանչիւր կառից և հացը ումից.

գ. Վարձը փողով են ստանում, թէ իրեղենով:

ի՞նչ են ուտում, քանի անգամ և որքան ժամանակ են տալիս նախաճաշի, ճաշի և ընթրիքի համար, և հրաեղ են ապրում:

է. Մանրամասն նկարագրել թէ ի՞նչպէս են վերաբերուում նրանց առհասարակ գիւղացիք և մասնաւորապէս նրանց վարձողները, աշխատաւորը նրանց ընտանիքի հետ է ճաշում, թէ աշունձին:

ը. Քանի արհեստաւորներ գործ վերցնում են տանը կատարելու համար:

46. Աշակերտներ.—

ա. Ո՞րտեղ են սովորում—իրենց տանը, թէ ազգականների և հարևանների մօտ.—Սովորութիւն կայ արդեօք օտարների մօտ սովորելու և ի՞նչ պայմաններով կատարում է այդ:

բ. Ո՞ր հասակից են սկսում սովորել և ի՞նչ սեռից են լինում աշակերտները:

գ. Առաջ արհեստի որ մասն են սովորեցնում, օր. գորգագործութեան մէջ բուրդ լուսալը, գգելը, գործելը, հինելը, մանելը և ներկելը որ հասակներում են սովորեցնում, սովորաբար աշխատանքի որ մասն են նրանց յանձնում կատարելու:

դ. Ո՞րքան ժամանակուայ ընթացքում իւրացնում են արհեստի բուրդ ճիւղերը և ի՞րը նրանք աշակերտութիւնից դուրս են գալիս և գանում են արհեստաւոր, այսինքն ինքնուրոցն սկսում են աշխատել:

ե. Աշակերտների աշխատութիւնը՝ համեմատելով հասակաւորների աշխատութեան հետ՝ տալիս է արդեօք հաւասար օգուտ, թէ պակաս է լինում (որքան):

գ. Նրանց գրութիւնը օտարների մօտ աշխատելիս.—պատահում են նարսահարութեան գէպքեր և ի չարն գործ չեն դնում իրաւունքը աշակերտների վրայ նրանց վարպետները.՝ իմաստ են աշակերտներ՝ որոնք թողնում փախչում են տուն:

47. Արհեստի ազգեցութիւնը.—

ա. Ի՞նչ ազգեցութիւն ունի արհեստը աշխատաւորների ա-

ողջութեան վրայ.—ի՞նչ հիւանդութիւններ տարածուած են առհասարակ գիւղացւոց մէջ և ի՞նչ հիւանդութիւններ են առաջանում այդ արհեստից:

բ. Բարոյական տեսակէտից ի՞նչ ազգեցութիւն ունի այդ արհեստը: Ի՞նչպէս են վերաբերուում գիւղացիք գէպի արհեստները առհասարակ և մասնաւորապէս ուսումնասիրութեան առարկայ գարձած արհեստները: Ի՞նչ գիրք ունեն հասարակութեան մէջ հմուտ արհեստաւորները. օր. լաւ գորդ գործող աղջիկը համարուում է արդեօք լաւ հարսնացու և ի՞նչպէս են նայում նրա վրա իւր ընկերուահները և հասարակութիւնը:

գ. Կազմում են արդօք արդիւնաբերող ընկերութիւններ.—Ո՞ւնին արդեօք գաղափար վրա մասին և ի՞նչպէս են վերաբերուում:

դ. Ուսումնասիրողի կարծիքով դա որքան իրագործելի է:

48. ա. Ի՞նչպէս են նայում անայնագործները իրենց գործի ներկայի վրայ և ի՞նչ ապագայ են սպասում նրանից:

բ. Զարգանում է արդեօք նա հում նիւթերի լաւութեան, մշակութեան տեխնիկայի և ապրանքի պահանջի տեսակէտից:— եթէ այդ փոփոխութիւնները տեղի են ունենում, ինչով են բացատրում գիւղացիք, և ինչով է բացատրում ուսումնասիրողը (այդ երկու կարծիքները առանձին առանձին գրել):

գ. Ի՞նչ պէտք է անել արհեստը ընկած գրութիւնից բարձրացնելու համար. (Ուսումնասիրողի և նրանց կարծիքը).

դ. Ի՞նչպէս են վերաբերուում նրանք առհասարակ գէպի ամեն մի նրամուծութիւն, դէպի նոր մէքենաներն առհասարակ և մասնաւորապէս իրենց արհեստի վերաբերմամբ:

49. Ի՞նչ ազգեցութիւն ունի տեղական արդիւնագործութեան վրայ գործարանական արդիւնաբերութիւնը:

ա. Ի՞նչ տեսակ և քանի գործարաններ կան և ի՞նչ հոսաւրութեան վրայ են գտնուում գիւղից:

բ. Հիմնարկողը տեղացի է, թէ օտար և որ ժամանակ է հիմնարկել:

գ. Ի՞նչ ազգեցութիւն է ունենում նա ուղղակի և անուղղակի կերպով գիւղացիների վրայ ընդհանրապէս և տնայնագործների վրայ մասնաւորապէս (իւրեղով նրանցից աշխատաւոր ձեռքերը):

Գիւղից քանի մարդ է աշխատում այդ գործարաններում:

ԾՐԱԳԻՐ ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

Իւրաքանչիւր անձնաւորութիւն, որ ցանկանում է օգտուել այս ծրագրից և ուսումնասիրութիւններ կատարել, այնպէս որ հարկաւոր դէպքում և կարողանայ տպել, պարտաւոր է նախ և առաջ այս ծրագիրը մանրամասն ուսումնասիրել և մութ կէտերը պարզել:

Գուցէ շատերին միանգամից շատ հեշտ թւայ բոլոր կէտերին պատասխանելը, բայց փորձը հակառակը ցոյց կը տայ. և ով լաւ ուսումնասիրել և պարզել է ծրագրի ամեն մի կէտը, նա հեշտութեամբ կը յաղթէ դժուարութիւններին. Ծրագրովս օգտուել ցանկացոյնների գործը հեշտացնելու համար մենք ծրագրի զրեթէ իւրաքանչիւր կէտի մասին հարկաւոր բացատրութիւնները դնում ենք այստեղ:

Ինչպէս տեսնում է ընթերցողը, ներկայ ծրագիրը չորս գլուխաւոր մասերից է բաղկացած.—

Առաջին մասի նպատակն է ուսումնասիրել հետազոտութեան վայրը, և ծանօթանալ տեղական բնակիչների հետ. Եւ իսկապէս ի՞նչպէս կարելի է ուսումնասիրել մի գիւղի այս կամ այն երեսը և եղբակացութիւններ անել, եթէ մեղ լաւ ծանօթ չէ, թէ այդ գիւղը ինչ պայմաններում է ապրում, ինչ զիբը, կլիմայ, տեղազարդական առանձնայակութիւններ, որքան բնակիչ ունի և սա ինչպէս է աճում և վերջապէս ինչ դաւանանքի է: Այս բոլորը շատ մեծ ազգեցութիւն ունի գիւղի վրայ, ինչ որ միանգամայն ապացուցանելն աւելորդ է:

Երբ արդէն շնորհիւ ծրագրի առաջին մասի քիչ թէ շատ պարզում է գիւղի պատկերը, այն ժամանակ կարելի է սկսել Երկրորդ մասի հարցերին պատասխանել:

Ամբողջ երկրորդ մասը զբաւղում է գիւղացիների ընդհանուր տնտեսական դրութեամբ:

Մեր ձանապարհորդութիւնների ժամանակ մեղ շատ անգամ հարց են տուել նոյն իսկ լինալիկենատ մարդիկ, թէ արդեօք ինչ կարել կայ օր. զորգագործութիւն կամ մի ուրիշ արհեստ ուսումնասիրութիւններ: Այդ բանը դրանց կարծիքով աւելորդ ժամանակ է իլում և ծանրացնում է գործը: Ի հարկէ դրանք չարաշար սկալում են: Կարել՞ է արդեօք մի արհեստի օգտակարութեան մասին խօսել այս կամ այն գիւղի վերաբերմաբը, առանց իմանալու, թէ այդ արհեստը նրա տնտեսական կեանքի մէջ ինչ դեր է կատարում և ինչ հանգամանքներ են նպաստել նրա զարգացմանը այդ գիւղում, մինչդեռ այդ միենոյն արհեստը ուրիշ գիւղում չի զարգանում: Եւ կամ ինչո՞ւ մի արհեստ մի գիւղում իրեւ օգտակար ձեռնարկութիւն է հանդիսանում, այն ինչ միենոյն արհեստը ուրիշ գիւղում նոյն հետևանքը չէ ունենում: Ահա մի հանելուկ, որ կարելի է լուծել, միմիայն գիւղի տնտեսական դրութիւնն ուսումնասիրելով: Այդ հանելուկը աւելի լաւ կը լուծուի, եթէ այդ գիւղում կազմուին գիւղական մի քանի ընտանիքների մանրամասն նախահաշիւններ. այդ դէպքում կստացուի մի ամբողջ պատկեր, որը մեղ ցոյց կըտայ, թէ գիւղացու եկամուտի մէջ ի՞նչ դեր է խաղում մեր ուսումնասիրելիք արհեստը:

Բայց մենք ուսումնասիրելով գիւղացու տնտեսական դրութիւնը՝ չպէտք է մոռանանք, որ կայ և մի ուրիշ գործօն, որ ոչ պակաս գեր է խաղում ընդհանրապէս հասարակութեան և մասնաւորապէս գիւղացու կեանքի մէջ: Դա նրա քաղաքակրթական աստիճանն է: Այդ հարցով էլ զբագւում է ծրագրի երրորդ մասը: Այդ մասում մեր առաջ պէտք է պատկերանայ գիւղացին իւր բոլոր վատ և լաւ յատկութիւններով, իւր մտաւոր և բարոյական զարգացման աստիճաններով: Եւ միթէ կարող է որ և է արհեստ զարգանալ և յառաջադիմել այնտեղ, ուր ժողովուրդը քաղաքակրթական ամենացածր աստիճանի վրայ է կանգնած, ուր նա լճացած է և ուր տիրում է մտաւոր ամայութիւն: Եւ կարել՞ է արդեօք գիւղի յառաջադիմութեան մասին գաղափար կազմել եթէ մենք չենք իմանում թէ նա իրեն համար ինչ սերունդ է պատրաստում:

Վերցյիշեալ երեք կէտերի վրայ հիմնուած գիւղի ամբողջ պատկերը նկարագրելուց յետոյ մենք միայն կարող ենք ձեռնարկել մեր ծրագրի չորրորդ կէտին—այն է արհեստի ուսումնա-

սիրութեան, որը պէտք է միզ պարզ ցոյց տայ թէ ինչ գրութեան մէջ է արհեստը, ինչով կարելի է օգնել նրան և արդեօք նա գույթեան իրաւունք և ապագայ ունի թէ ոչ:

I ՏԵՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԸ ԵՒ ԱԶԴԱՅՆՆԱԿՈՒԹԻՒՆՆԸ

1. Գիւղի անունը գրելիս պէտք է անպատճառ բացի տեղական անունից և գրել պաշտօնական անունը, հակառակ դէպքում հաւաքուած հում նիւթը մշակելիս՝ պաշտօնական ոչ մի հրատարակութիւնից չի կարելի օգտուել և նրանց հետ համեմատել:

2. Գիւղերում եղողը և քիչ թէ չատ գիւղական կեանքի հետ ծանօթ մարդը կ'իմանայ, թէ ինչ նշանակութիւն ունի գիւղացու համար նահանգական, գաւառական և այլ քաղաքների հեռաւորութիւնը: Մի կողմ դնելով քաղաքի անտեսական, քաղաքակրթական և բարոյական ազգեցութեան մասին խօսելը, մնաք ի նկատի ուշ նեսք այն, թէ գիւղացուն որչափ թանգ արժէ թէ ամառ և թէ ձմեռ ժամանակ գնալ վարչական և գաւառատանական կետրոնները, զոհելով գրա համար ահազին ժամանակ: Տարածութիւնները և առասարակ ամեն մի չափ գրելիս կարելի է գրել գիւղացու որոշած չափերով, միայն ծանօթութեան մէջ յիշել թէ այդ չափերը ինչի են հաւասար. բացի դրանից նշանակելով գիւղի և քաղաքի մէջ եղած տարածութիւնը՝ յիշել թէ որի հաշովն է, գիւղացու թէ կառավարութեան:

3. Տեղագրութիւնն ու կլիմայական պայմանները նկարագրելիս բաւական է խօսել գիւղի գրութեան, շրջակայքի՝ (համառօտ) կլիմայի, ջրի որպիսութեան և տեղական բնակիչների վրայ ունեցած ազգեցութեան մասին:

Իսկ աւելի մանրամասն կանգ առնեն այդ կէտի վրայ շատ հետու կը տանի, նպատակից դուրս է և ոչ մասնագէտի ուժերից վեր:

4—8. Ամենամեծ ուշադրութիւնը պէտք է դարձնել բնակիչների թուի, հասակների բաժանման, մեռածների ու ծնածների վրայ և դա ամենազժուար մասն է: Կան զանազան ազբիւրներ, որոնցից կարելի է քաղել այդ տեղեկութիւնները 1) կոնսիստօրիայի հաշիւնները, որոնք արւում են իւրաքանչիւր տարի կառավարութեան 2) 1886 թ. ծխագրութիւնը 3) 1897 թ. ժողովրդագրութիւնը. 4) քահանաների և մօլաների մատեանները 5) եթէ ուսումնասիրողը լաւ ծանօթ է գիւղի հետ կամ ունի գիւղում վատահելի անհաւորութիւններ կարող է ուղղակի հաշուել ծխերի,

տղամարդկանց կանանց, մեռածների, ծնուածների, պսակւողների թիւը, և եթէ կարելի է, ըստ հասակի բաժանել: Դա ամենապարզ, յայց ամենազժուար և ամենալաւ ձեն է: Շատ քչերին գուցէ յաւաց այդ կատարել, մանաւանդ մեծ գիւղերում: Դրա համար շղուի այդ կատարել, կոնսիստօրիայի և 1897 թ. ժողովրդագրութեան թուերից: Իսկ ինչ վերաբերում է հասակների բաժանման, այդտեղ նախ և առաջ պէտք է որոշել աշխատաւորի, կիսաշխատաւորի և ոչ-աշխատաւորի տարիքները: Այդ անելիս պէտք է լաւ գիտել և տեղացիներից հարցնել թէ նրանք ո՞ր տարիքից մինչև մը տարիքն են սկսում հաշուել այս ինչ կամ այն բիւրից լինածն մը տարիքն է առհասարակ կովկասում տղամարդկանց համար, Ա.՝ աշխատաւոր հասակում հաշուել 16—55, 60 տարիքը. Բ. կիսաշխատաւոր—8, 10—16 տար. և 55—70 տար. Գ. Ռոշաշխատաւոր—1—8, տար. և 70—100 տար.: Հասակների բաժանելու համար կայ մի ուրիշ ձեւ, որ աւելի հեշտ է և իրագործելի. իւրաքանչիւր գիւղում ընարել 10—20 ընտանիք և ցուցակադրի իւրաքանչիւրի անունը, սեռը և տարիքը: Կատարելով կադրի իւրաքանչիւրի անունը, մնաք կունենանք 100—200 այդ նոյն ձևով 10—20 գիւղերում, մնաք կունենանք 100—200 ընտանիքի ցուցակ, որի հիման վրայ կարող ենք տոկոսներ ըստանալ, ի հարկէ դա կը լինի ոչ թէ բացարձակ ճշմարտութիւն այլ մօտաւոր, բայց գարձեալ գիւղականի է քահանաների ու մօլաների մատեաններից սկսալ տեղեկութիւն հաւաքելուց:

II ՑՆԱՅՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆՆԸ ԴՐՈՒԹԻՒՆՆԸ

9—13. Շատ զգուշութեամբ պէտք է մօտենալ այս հարցին և վերին աստիճանի քննադատաբար վերաբերուել: Հողը գիւղացու կեանքն է: Նա սերունդներ է կերակրել և կերակրելու է և դա համար երբ հողի մասին հարց էք տալիս, գիւղացու սիրուղում է. դա շատ պարզ է: Մինչև անգամ երգումը իր նշանակութիւնը կորցնում է գիւղացու աչքում, երբ նա հողի մասին տեղեկութիւն է տալիս կառավարութեան: Նա ցոյց կ'տայ իւր հողը այնպէս, ինչպէս իւր շահն է պահանջում, ի հարկէ իւր խելքով, և այդ բանը իրենք գիւղացիք են խոստովանում: Կովկասում հողային հարցը շատ կնճռուած է: Մեզանում այնպէս չէ, ինչպէս Ռուսաստանում, որտեղ ամեն մի հողի կտոր չափուած է և ունի իւր յատակագիծը: Մեզ մօտ այդ գետ նոր են սկսում կատարել: Դրա համար առ այժմ պէտք է օգտուել այն թուերից, ինչ որ գիւղացիք են ցոյց տուել կառավարութեան վերջին անգամ և բա-

ցի դրանից համեմատել այդ թուերը կովկասեան Վիճակագրական կոմիտէի հրատարակած ժողովածուի, հարկային տեսուչների և ակցիզի վարչութեան (այդիների մասին) մօտ եղած թուերի հետ եթէ հնարաւոր է ամենալաւն է մի կերպ զիւղացիներից իմանալ հողի խկական քանակութիւնը, համոզելով նրանց, թէ դրանից ոչ մի վնաս չկայ: Այստեղ նոյնպէս օգտաւէտ է գործ դնել այն միջոցը, որը առաջարկեցինք հասակների որոշման համար, այսինքն ընտրել զանազան կարողութեան տէր 10—20 լնտանիք և նրանց հողերի և անասունների քանակութիւնը գրել սրանց վրայ հիմնուելով միջինը ստանալ և համեմատել միւս թուերից ստացած միջին թուերի հետ:

Պէտք է աշխատել հողերի քանակութիւնները, տուած եկամուտները ստանալ զիւղացիներից իրենց չափերով, իսկ յետոյ վերածել պետական չափերի: իսկ հողի եկամուտն անպատճառ ստուգել կողմնակի աղբիւրներով էւ օր. կարուածատիրոջից, ուսուցչից և այլն:

14. Անասնապահութեան մասին կարելի է տեղեկութիւններ ստանալ 1) Տեղական անասնաբուժերից, վերցնելով նրանց մատեանները, որ լաւ և մանրամասն է կազմուած. 2) Գիւղացիք իրենք կարող են տալ կամ ուղղակի կարելի է դիմել հովիւներին, 3) Տանուաթիրոջ մօտ պէտք է լինի անասունների ցուցակը և իրաքանչիւր տուն ունի իւր գիրքը, որի մէջ նշանակուած է նրա անասունների թիւը:

15. Թոշունների մասին տեղեկութիւն տալ կարող են միայն գիւղացիք, այն էլ մօտաւորապէս:

16. Գիւղի հասարակութիւնը ըստ կարողութեան բաժանելու համար պէտք է, 1) Գիւղացիների կարծիքը հարցնել, եթէ ուսումնասիրողը լաւ ծանօթ չէ զիւղացոց հետ:

2) Կարելի է օգտուել հողի և անասունի ցուցակներից, որտեղ տարածուած է երկրագործութիւնը, այնտեղ պէտք է գերազական հողի քանակութիւնը. իսկ որտեղ անասնապահութիւնը, այնտեղ անասունների թիւը և նրանց վրայ հիմնել: Բացի զրանից հարկաւոր է նոյնպէս զիւղացու ընդհանուր շարժական և անշարժ կայքը ի նկատի ունենալ: Նոյն սկզբունքով պէտք է դեկավուել զիւղական ընտանիքներ ընտրելիս նախահաշիւներ կազմելու համար:

III ԲՆԱԿԻՉՈՒԵՐԻ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱԿԱՆ ԱՍՏԻՃԱՆԸ

29. Այս կէտը, այսինքն տեղացիների բնաւորութեան բընորոշ գծերը նկարագրելը, երկար ժամանակեայ զիտողութիւն է պահանջում: Դրա համար անհրաժեշտ է, որ ուսումնասիրողը բացի իւր կարծիքից՝ դիմէ և տեղական ինստիլիգենտներին, ուսուցիչներին, պաշտօնեաներին և այլն:

IV ԱՐՀԵՍՏԻ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆԸ

32—40. Այս կէտերի պատասխանը պէտք է ստանալ միայն արհեստաւորներից և փորձուած զիւղացիներից: Իսկ եթէ հարցը կանանց արհեստին է վերաբերում, պէտք է ամեն կերպ աշխատել նրանցից տեղեկութիւններ հաւաքել: Նրանք լաւ զիտեն, աւելի ճիշտ են ասում և եթէ խարեն էլ, աւելի շուտով կը բռնուին քան աղամարդիկ: Ինչ վերաբերում է այն բանին, թէ քանի՞ ընտանիք է պարապում արհեստով, կամ քանի՞ ընտանիք հում նիւթից և գործիքներից զորկ լինելու պատճառով չէ պարապում—զբան կարող են զիւղացիք շատ լաւ պատասխանել—հաշուելով մէկիկ մէկիկ իւրաքանչիւր ծուխ, օր. եթէ հարցը վերաբերում է զորգագործութեան, նրանք կարող են հաշուել, թէ ով ճախարակ և սստան ունի և ով չ'ունի:

14. Է.—մշտապէս ասելով պէտք է հասկանալ ոչ թէ ամբողջ տարին, այլ այն ժամանակամիջոցը, որի ընթացքում սովորութիւն կայ պարապելու այդ արհեստով. օր. եթէ ընտանիքը ամեն տարի մի գորգի կամ կարպետի համար բուրդ ունի, թէ կուզ պարտքով լինի, նրան պէտք հաշուել մշտական հում նիւթունեցող: Ելսապահոված պէտք հաշուել նրանց, որոնք երկու կամ երեք տարին մի անգամ են գործում մի գորգ կամ մի կապերտ: Այստեղ անհրաժեշտ է զիւղացիների հայեացքը զբան մասին:

42. Գործի որ մասն է յանձնուում առհասարակ աշխատաւորներին և որը կիսաշխատաւորներին:

Է.—կան արհեստներ, որոնք մի քանի մարդոց մասնակցութիւնն են պահանջում, օր. գորգ գործիքս գրել թէ երկու կամ երեք կին որքան են գործում սովորաբար տարուայ ընթացքում

և գա աւելի կարեսը է, քան այն հարցը թէ ո՞րքան կարող են գործել:

43. ա.—Այս հարցի պատասխանը կարելի է ստանալ գիւղացիներից, մեծ քանակութեամբ գնողներից և վաճառականներից. կարելի է իմանալ և շուկաներում: Նոյնը կարելի է ասել և գների վերաբերմամբ, միայն պէտք է զանազանել հրապարակի գինը այն գնից, որով տնայնագործը գնահատում է իւր այս ինչ կամ այն ինչ կտոր ապրանքը. օր. մի կիս գործում է իւր աղջկայ համար իրը բաժինք մի գորդ, որը գնահատում է 40 ր. և եթէ աւելի էլ տան, գուցէ չը ծախէ, այն ինչ հրապարակում նա արժէ 25—30 ր. այդ գէպում պէտք է երկու գներն էլ առանձին առանձին գրել, չը շփոթել միմիանց հետ. այդ տեսակ գէպեր լինում են, ի հարկէ աւելի ապահովուած ընտանիքներում:

գ.—Պէտք է իմանալ—որտեղ աւելի լաւ գնով և ձեռնառու պայմանով են ծախում—գիւղում թէ բազար տանելիս. ի՞նչ տարրերութիւն է լինում գների մէջ այդ գէպում, և ո՞ր ձեզ աւելի ցանկալի և տարածուած է:

44. ա. Այս կէտում, եթէ կարելի է, մանրամասն կերպով հաշուել, թէ որոշ քանակութեամբ և որոշ մեծութեամբ իրեղէններ արտադրելու համար ի՞նչ գումար է հարկաւոր. օր. մի գորդ գործելու համար 4×2 մեծութեան որչափ բուրդի և ներկի փող է հարկաւոր. բացի գրանից՝ գէպեր են լինում, որ փողով աշխատող են վարձում, ահա այդ ընդհանուր գումարը զրել:

բ. գ. Շատ կարեոր է և հետաքրքրական իմանալ թէ առհասարակ գիւղացիք ո՞րտեղից և ո՞ւմից են տոկոսով փող վերցնում. արդեօք ի՞նչ տոկոս և գրաւական են տալիս և ի՞նչ ժամանակով: Հարկաւոր է նաև պարզել այն, թէ վերցրած փողից ո՞ր մասը գործադրում է հում նիւթ գնելու և այդ փողը ո՞րչափ ժամանակում կատարում է իւր շրջանը, որը պէտք է հաշուել այն օրից, երբ սկսում են մշակել հում նիւթը, մինչև վերջացնել—ծախելը:

45. Աշխատաւորների մասին խօսելիս՝ չպէտք նրանց շփոթել այն անհատների հետ, որոնք փոխադարձարար գնում են միշտանց օգնելու: Սրանց կարելի է առանձին նշանակել: Վարձի պայմանները պէտք է լաւ տեղեկանալով զրել. շատ անգամ պատահում է, որ փոխանակ փող տալու, տալիս են ցորեն, ալիւր, հաց, չիթ կամ մի ուրիշ բան, մանաւանդ այդ շատ անգամ լինում է հարուստ և աղքատ քոյրերի և առհասարակ ազգակից ընտանիքների մէջ:

46. գ. Պէտք է գիւղացիներից տեղեկանալ, թէ նրանք ի՞նչ կարծիքի են արդիւնաբերող ընկերութիւնների կամ ուղղակի ար-

տելի (արտել) մասին, և եթէ նրանք անտարբեր են գէպի այդ պիսի կազմակերպութիւնները պատճառու ի՞նչ է: Այսուեղ պէտք է իմանալ, թէ գոյութիւն ունեն նրանց մէջ նահապետական համարդիւնաբերութեան ձևերը. ինչպէս օրինակ իւղ և պանիր շինելիս, բուրդ զգելիս և այլն: Եթէ կան գիւղում սպառող ընկերութիւններ, յլշել հարկաւոր է:

Վերջացնելով համառօտ կերպով ծրագրի կէտերի բացատրութիւնը՝ այժմ խօսենք այն գործնական միջոցների մասին, որոնցով կարելի է օգտուել ուսումնասիրութեան ժամանակ: Ակըզրից, եթէ ուսումնասիրով տեղացի չէ, պատահում են շատ գըժուարութիւններ: Գիւղացիներն միանգամից այդքան հարցեր լսելով կ'սկսեն կասկածել թէ երկի մի փորձանք է պատրաստում իրենց համար և ամենայն կերպ կաշխատեն խուսափողական պատասխաններ տալ և նոյն խոկ խարել, մանաւանդ եթէ ուսումնասիրով կառավարութեան կողմից է նշանակուած. այդպիսով ըստացում է մի անպէտք սիւթ, որից չի կարելի օգտուել: Բայց չպէտք է յուսահատուել, ամեն կերպ հարկաւոր է գիւղացիներին գրաւել, բացարել նրանց գործի էութիւնը, շօշափելի փաստերով հասկացնել նրանց, որ այդ բուրդը իրենց համար է, ցոյց տալով զանազան կատարելագործուած գործիքներ մշակութեան ձևեր և այլն:

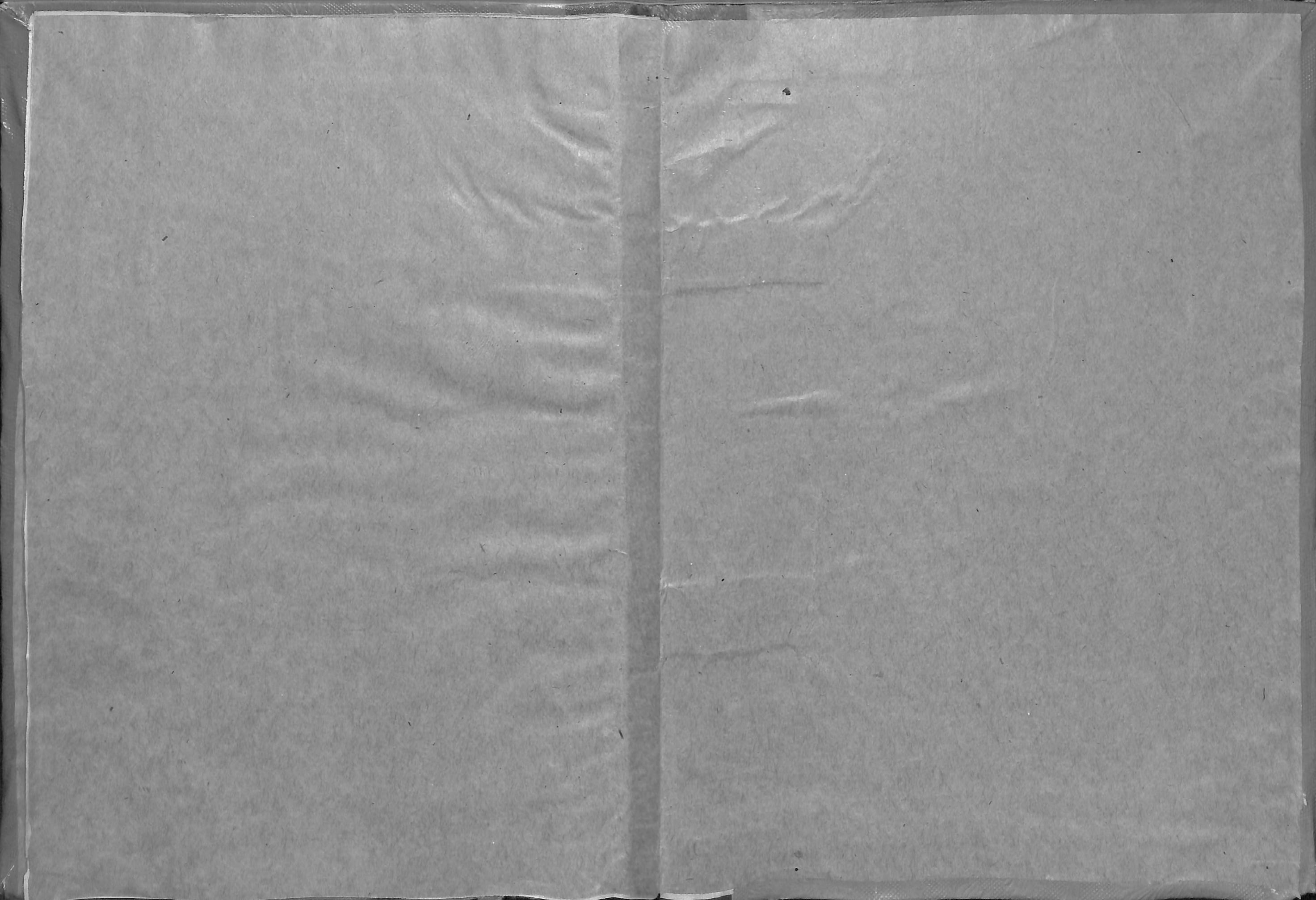
Աւելի լաւ է գիւղ մտնելիս խօսյն չսկսել գործը, մի քիչ ընտելանալ, մօտիկ ծանօթանալ գիւղական խստելիքնեցիայի հետ և ապա զգուշութեամբ սկսել և աշխատել, որչափ կարելի է, քիչ զրել գիւղացոց առաջ, այլ բերանացի հարց ու փորձ անել ու յետոյ առանձնանալ ու զրել, որովհետեւ զրելը գիւղացու կարծիքով միծ բան է, նրանց կարող է և շատ լաւ բան գուրս գալ ու շատ վատ:

Ուսումնասիրողի փորձառութիւնից կախուած է իմանալ գիւղացու ասածի սուտ կամ ճիշտ լինելը, զրա համար կամ մինչև անգամ ստուգիչ հարցեր, որոնք միջոց են տալիս շատ անգամ գիւղացու սուտը բննելու: Այսպէս օր. Լ. Հողից ստացուած եկամոււալ կամ նոյն խոկ քանակութիւնը միշտ կարելի է ուղղակի կամ կողմնակի աղբիւրներից ստուգել կալուածատիրոջ տուած տասանորդներից կամ գնած ու ծախած ցորենի, գարիի քանակութիւնից և այլն:

Վերջացնելով մեր նկատողութիւնները, անհրաժեշտ ենք գտնում խօսել, թէ ի՞նչպէս պէտք է վերաբերուի ուսումնասիրողը գէպի գործը: Բարեխղճութեան մասին էլ չենք խօսում, որովհետեւ զանականակի է. բայց ուսումնասիրով քննագատարար վերաբերուելով հանդերձ՝ միշտ պարտաւոր է գործին օրեկտիվ վե-

բարելուել և իւր անհատական կարծիքը առաջ բերել միայն այն դէպքում, եթի ծրագրի կէտերն են այդ պահանջում. օրինակ երբ խօսք է լինում ազգաբնակութեան քաղաքակրթութեան աստիճանի, նրա խարակտերիստիկայի մասին կամ գործիքների, աշխատելու եղանակի մասին։ Ինարկէ ուսումնասիրողը կարող է իւր կարծիքը բոլոր միւս կէտերումն էլ բերել, միայն թէ իւրաքանչիւր այդպիսի դէպքում նա պարտաւոր է այդ առանձնապէս յիշել։

1.088